

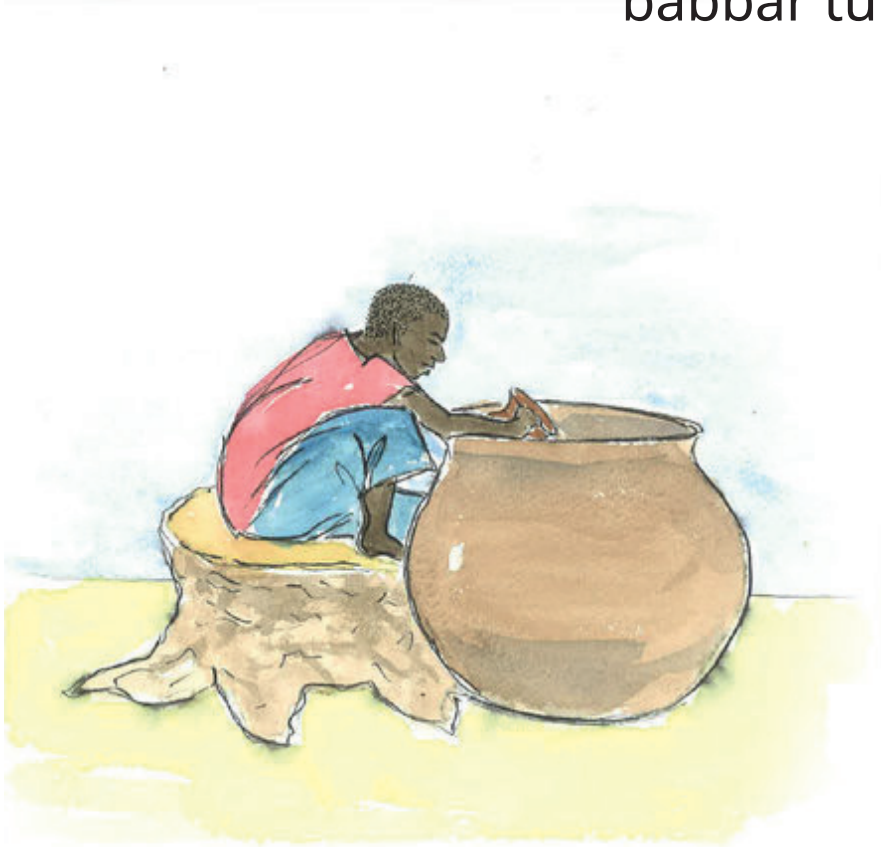

A wani zamani can baya, anyi wani mutum mai Saniya wai shi Alto. Kullun Alto ya kanyi kiwon saniyar. Ya kan kuma shayar da ita. Amma yana amfani da karamar tukunya ne.

Don haka sai ya je gidan makwabcin sa don ya bashi aron babbar tukunya. Makwabcin sa ya bashi aro ya ce masa, "Ai matsalar makwabcin ka taka ce."

Bayan wasu yan kwanaki, sai Alto ya je wajen magina tukwane ya sayo wata 'yar qaramartukunya, ya kai gida. Ya sa ta a cikin babbar tukunyar da aka bashi aro.

Bayan ya saka karamar tukunyar a cikin babbar,
sai ya dfora a kan sa. Ya kai gidan makwabcin
nan da ya bashi aro.

Alto ya ce masa, "Na dawo maka da tukunyar da na ara, harma ta haihu." Makwabcin ya yi murna da jin cewar tukunyar sa ta haihu. Ya yabi Alto matuka harma yayi masa adduar Allah ya yi masa albarka.

Bayan kwana biyu, sai Alto ya koma wurin makwabcin nan na sa don ya kara ara masa babbar tukunyar nan harwayau. Amma fa da mummunar manufa a ran sa.

Mai tukunya ya yi ta jira shiru shiru Alto bai dawo da tukunyar ba. A karshe ya je gidan Alto, "Na zo kan batun tukunya ta."

Alto ya ce wa
makwabcin nan nasa,
"Ayya abokina,
tukunyar nan ta rasu."
Yanzunnan nake son
zuwa in kai ma bakin
labari.

Makwabcin nan ya buga tsalle ya yi mamakin wannan al'amari. Cikin fushi ya dakawa Alto tsawa, "Ban taɓa jin inda tukunya ta rasu ba!"

Alto ya amsa masa da cewa, "Haba abokina, yakamata ka yarda duk mai haihuwa wata rana zai iya mutuwa. Ni kaina ina jimamin rashin wannan babbar tukunyar."

Makwabcin ya fusata ya kai karar Alto wurin Alkali. Da Alkali ya gama sauraron karar. Sai ya ba maitukunyar rashin gaskiya.

“Lokacin da Alto ya zo
maka da labarin
haihuwar tukunyar ka
ai yarda ka yi ba ka yi
musu ba. Da ya ce
maka duk mai rai
inhar zai haihu to zai
iya mutuwa, ai haka
ne.”

Makwabcin Alto ya koma gida jikin sa a sanyaye tamkar dodonkodi. Alto ya mallake babbar tukunyar ta hanyar yaudara.

